

MEDTØSTER: I Nord-Afrika har den 8de arme påført fienden svære tap i angrep mot hans hovedstillinger i El Alamein-området. Britiske tropper har på enkelte steder vunnet ny grunn og kampene har nu en tendens til å gå i mere vestlig retning. En befestet stilling av taktisk betydning ble erobret fra fienden søndag under bajonettkamper. Flere fremskutte stillinger ble vunnet i løpet av dagen av britisk infanteri, som ble støttet av panseravdelinger og stadige og konsentrerte luftangrep.

Det blir meldt i London mandag kveld at initiativet for nærstående er gått over til den 8de arme. I det siste døgn har det vært en bedring i britenes stilling, men trusselen mot general Auchinlecks styrker er ennå ikke forsvunnet.

Kommunikatet fra Kairo mandag melder om stadige angrep søndag av britiske landstridskrefter og luftstyrker. Britiske jager-bombefly skadet landingsplasser i El Daba-området. 3 tyske bombefly og 3 tyske jagerfly ble skutt ned av britiske jagerfly. 6 britiske fly kom ikke tilbake.

Meldinger fra Kiro sier at Tobruk var gjenstand for et kraftig angrep søndag kveld. Samtidig gjorde marinofly stor skade på akseskip i Mersa Matruh.

Vichykringkasteren gav mandag en skildring av et britisk flyangrep mot 3.500 fiendtlige kjøretøyer i ørkenen. Alt det offisielle britiske kommunikatet sa om dette angrepet, var at det ble gjort skade på fiendtlige kjøretøyer. Vichy innrømmet at over 100 vogner ble satt i brann.

De alliertes infanteri har gang på gang vist at det er fiendens overlegent. Den 90de tyske lette divisjon, den 21de panserdivisjon og de italeisne divisjoner har alle vært utsatt for direkte angrep fra infanteriet og bajonettangrep. Hver gang har angrepet vært for meget for dem.

I det siste døgn har britiske jagerfly skutt ned 6 fiendtlige fly over Malta. Ikke et eneste britisk fly gikk tapt.

RUSSLAND: Tyskerne samle alle sine resursser på Kursk-Karkow-fronten i et forsøk på å avkjøre jernbanen mellom Moskva og Rostov. De har gjort litt frengang i Bielgorod-området. Det foreligger meldinger om blodige slag i dette avsnittet med utrolige masser av tanks og luftstyrker.

Den tyske overkommandos krav om å ha nådd frem til elven Don på en bred front søndag, er ikke blitt bekreftet i de siste nyheter om kampene.

Fra Moskva blir det meldt mandag ettermiddag at tyskerne har drevet en kile inn i de russiske stillinger på et punkt på Kursk-fronten. Den røde arme har motstått dette angrep som ble gjort av overveldende antall fiendtlige tropper og holder nu sine nye stillinger etter å ha tilføyet tyskerne enorme tap. Bare i ett avsnitt, heter det i meldingen, utsløttet en tankavdeling et helt tysk infanteriregiment og en tysk artilleriavdeling. Marskalk Timisjenko bruker spesielle avdelinger av antitank-fly, Stormovich stupbombefly, med stor virkning mot fiendens panserstyrker. På 24 timer har de russiske flyvere ødelagt over 50 tanks og 70 lastebiler felle av infanterisoldater. Alt i alt ble 350 tyske tanks satt ut av virksomhet under 6 dagers kamp på Kursk-fronten.

Den russiske overkommando har innrømmet at russerne har veget tilbake på Kursk-Karkow-fronten. Det blir fremhet at selv om tyskerne har gått fremover på noen avsnitt, er de i virkeligheten lenger fra Kaukasus idag enn for 8 måneder siden.

Meldinger fra andre deler av fronten dreier seg vesentlig om et kraftig russisk angrep nord for Orel, omtrent 150 km nord for Kursk. Den røde har har vunnet en del seire der under heftige kamper, men der foreligger ingen nærmere enkeltheter.

DET FJERNE ØSTEN: Amerikanske ubåter har senket 3 japanske destroyere ved de Aleutiske øyer. En 4de destroyer ble satt i brann. Det er nu 14 japanske fartøyer som er blitt senket eller skadet utenfor de Aleutiske øyer.

H.M. KONGEN har dekorert 8 norske flyvere for å ha utmerket seg ved personlig tapperhet. H.M. Kongen gav hver av flyverne krigskorset og sa bl.a.:

Jeg er glad over at jeg på denne måte kan gi et uttrykk for den beundring og taknemlighet jeg og det norske folk føler for dere.

SJØMILITÆR OVERSIKT 4. juli 1942.

Tyskerne har også når det gjelder ubåtvåpnet måttet tåle mange skuffede forhåpninger.

Helt siden krigen begynte, har tyskerne holdt fast på den ide, at ubåtene kommer til å vinne krigen, og både i 1940 og 1941 ble det sagt at de ville avgjøre krigen allerede da.

Nu opplever vi at der er kommet en forandret tone. Nu heter det at ubåtene senker så mange allierte skip at Storbritannia og U.S.A. vil være ute av stand til å gjøre landgang på fastlandet. Enten denne påstanden er riktig eller ei, viser den i hvert fall at den tyske overkommando har måttet gå over til å gi ubåtvåpnet en defensiv i stedet for en offensiv oppgave, innenfor denne krigs hovedstrategi. Ubåtene skal med andre ord virke som et middel til å forlenge krigen og dermed Europas lidelser ved å hindre et tysk nederlag, ikke som et middel til å bringe krigen til en snar og heldig avslutning.

Det skal vise seg at også denne propaganda og den tyske overkommandos teorier vil komme til kort. Ubåtene vil sikkert forlenge krigen, men de vil ikke nå å bringe det resultat som overkommandoen ønsker, nemlig en strategisk tilstand som kan lede til en eller annen form for kompromissfred. Storbritannia og U.S.A. er fast bestemt på at ubåtene skal bli slått, hvor store tap det enn skal koste. Og den strategi man nu bruker mot dem, omfatter denne gang, like lite som under forrige krig, bare et enkelt våpen eller en enkelt plan, men tvertimot en kombinasjon av planer og våpen som tar sikte på å gjøre angrep på alliert skipsfart så vanskelig og farlig som mulig.

I siste halvår av 1941 ble senkningen av allierte skip betydelig redusert, takket være en kombinasjon av mange kampmidler mot ubåtene. Vi nevner mange vel utrustede eskorteringskip som er utstyrt med de siste instrumenter for peiling av ubåter og med moderne våpen til kamp mot dem. Dessuten fly med baser til lands eller på hangarskip, fly med kort og med lang rekkevidde, istand til å oppdage ubåtene temmelig langt under overflaten, fly like over dem og angripe dem med bomber og kanoner.

Ved utgangen av 1941 hadde de tyske ubåtene i vikkelligheten en meget vanskelig tid, takket være i første rekke de britiske flyene som opererte fra sjø- og landbaser og takket være de stadig mere effektive og tallrike konvoyfartøyer.

I desember kom der imidlertid til et nytt forhold. Amerika var kommet med og var sterkt utsatt i Stillehavet samtidig med at en stor del av de styrker de hadde til å bekjempe ubåter, var opptatt med å sikre konvoiene til Storbritannia og Russland over Atlanterhavet. Følgen var at det ble utilstrekkelig beskyttelse langs den amerikanske Atlanterhavskyst og i det Karibiske hav, og de styrker som opererte der, hadde ikke tilstrekkelig øvelse i kamp mot ubåter til at deres operasjoner kunne bli effektive til å begynne med. Ubåtene gjorde derfor en rik høst og senket et stort antall amerikanske skip. Men ubåtene hadde meget store vanskeligheter med å komme seg over Atlanterhavet og tilbake igjen. Nu er imidlertid amerikanerne kommet godt i vei og har opprettet konvoier på kysten. En veldig mengde av mindre fartøyer er blitt overtatt av krigsmarinen og der blir satt inn mange fly. Amerikanerne legger også stor vekt på de såkalte Blims, de små luftskip som har en rekkevidde av 3.200 km og kan gjøre en fart av 50 knob og holde seg over et enkelt punkt en god stund. De er meget nyttige til observasjon og bombing. I britiske farvann ville de bli altfor meget utsatt for tyske fly, men på Amerikas kyst kan man trygt bruke dem.

Til tross for alle de tap som amerikanerne har hatt på sin egen kyst, så har de jevnt og sikkert bygget opp sin store basis i Londonderry i Nord-Irland hvor alle de forente nasjoners krigsskip har et støttepunkt i kampen mot ubåtene.

Denne veldig styrkelse av de krefter som har tatt opp kampen mot ubåtene i farvannene omkring Storbritannia, betyr at når de tyske ubåtene finner at det blir for hett for dem ved den amerikanske kyst, hvilket det snart vil bli, så vil de ikke kunne flytte sitt operasjonsområde tilbake til Europa med tilnærmedesvis det samme utbytte som før.

VVVVVVVVV

CUD BEVARE KORGEN OG FEDRELANDET.